¶ Scribit ſtudens ad priorem magiſtrū.
vt patrē informet. ꝙ ei denarios ꝓ ſtudorio mittat.

Felicitatis conſtātiaȝ/cariſſime mayſter. pater meꝰ ſumme mihi metuēdus/in collegio me locauit. ⁊ quideȝ in camera magiſtri q̄ vitā meam diligēter obſeruat. ſtudia mea circūſpicit. continue interrogat. inſtruit/dirigit/nec boni gubernatoris officiū negligit Habeo tuȝ lectiōis/tū camere ſocios/ingenio ⁊ diligētia ſingulari. Nihil mihi deeſſȝ. ſi ſtudoriuȝ habereȝ/q̄ res meas ⁊ collocarē tutius. ⁊ ſtuderē ſecretius. Hoc habȝ optima rō/nō ita poſſe colligi animū/ingeniȷ̄qȝ vires in vnū ɔtrahi/in freq̄ntia ſcolariū/⁊ ſtrepitu ſocioꝝ. ſicut in loco ſilēti ⁊ q̄eto/ab omni fremitu ſepato. Uos igiẗ magiſter optime/humillime ad pedes vſqȝ ſupplico. apud patrē pro hac re mihi mediator adeſte. q̇ habȝ vobis ꝑpe moduȝ. nō modo huiꝰ. ſed aliaꝝ rerū oīm pleniſſimā fidē/vr̄a virtute ꝓmerēte. Ualete in eo/ſine q̄ valor eſſe nō pōt.

¶ Reſponſio magiſtri ſuper ſtudentis petitiōe.

Delectarūt me (inſignis adoleſcens) littere tue vehemēter/tui ingenij pulcerrime imagines. quarū verba duȝ ad ſententias ɔfero. q̇d cui anteponā. ignoro. alterū/alterius venuſtate ɔſplendet. At ne longius vager deſiderijs tuis honeſtis/et iuſtis. nō modo paratū/ſed cupidiſſimū patrē tuū reddidi. q̇ gratulaẗ ꝓpoſito. ⁊ fidit ꝑſeuerātie. tuū erit ſuā fiduciā cōfirmare. ne ego ſuadēdo/tu petēdo/pater credēdo. vel fallamus/vl' fallamur Tu vale in eo/q̇ neqȝ falliẗ/neqȝ fallit

¶ Intimatur atqȝ deplangitur peſtis.

Salutes tibi offerrē/gratioſiſſime p̄ceptor iocunde/hilariter atqȝ gaudēter/niſi hec adūbia multo iā tēpe ꝑdidiſſeȝ ſed q̄ ꝑdidi. tu inueneris ꝓ ſalute. Non fieri p̄t. qui cuȝ multum te diligā. tibi abſenti. q̄ſi p̄nti. noſtros animi tēpis/lociqȝ angores. nō aperiā. Irripuit apđ nos/ꝑ hos eſtiuos calores/dire peſtis calamitas. ⁊ quidē adeo inclemēter adeoqȝ funeſta/vt horreſcat calamus luem hmōi depingere que plurimos iuuenes ſtrauit/innumeroſqȝ ciues extinxit. vt oīs pene ciuitas extincta iaceat. nec aliđ videmus q̄ȝ mltos timore/pauoreqȝ tabeſcere. Iaȝ peſtifer annus nob incubuit/mortiqȝ fauit denſiſſimꝰ aer. Mltꝫ vndiqȝ dolor/mltiqȝ

lugubres eiulat⁹ Quid mlᷝta dicā. En lacrimis defluim⁹. in
errore cōficimur. dolore vexamur acerbo. Det deus meliora
pijs/horrorē hostib⁹ illū. q̇ vos tñ iterea ſua faciat grā letū

Reſpōſio ꝯſolatoria ſup̄ predictū. · ſp atqȝ felicē

Pulcra illa aduerbia. quoꝝ epiſtola meminiſti. ne ꝑieceris/
cariſſime frater/pro ſalute. Non animuȝ deſeras. ſed letuȝ te
teneas. Nil prodeſt dolor/nil proſunt lacrime/nec poſſunt
fata moueri. Scio ꝙ natura lacrimis/ſtimulos dedit. ſed
moduȝ virtuti rationiqȝ reliq̇t. Quid mirādum/ꝙ nūc frō
des/nunc fruct⁹ defluūt arboribus. paria ſunt hec/que fata
les hominū caſus reſpiciūt. Quotidie mala incremētuȝ ca
piunt Quis em̄ eſt annus/ꝑore nō deterior. que lux ſeqn̄s/
que precedēti aliq̇d incōmodi nō adiecerit. Veruȝ plus dixe
ro quis noſtrū/tam letū mane/bene viderit. vt nō ante cre
puſculū cura/merorqȝ ſur repſerit. Noli igitur animū tuuȝ
exulcerare fletibus/⁊ nō taȝ lecrimis/q̄ȝ ad tempus loci ab
ſentie fidas. Et felix valeas corpore ſano.

Remittitur ad patrem in artibus graduatus.

Salutes/omni gaudio letiores. Filiū tuum/celeberrime
vir/ad dominatiōes tuas/ſanuȝ ⁊ ſaluuȝ/auctumqȝ ſcien
tia/⁊ grau remitto. Qui abc ed ēs/laudeȝ memoriāqȝ ho
neſtaȝ. Pariſius ſue fame reliq̇t. Ideoqȝ grate recipies. atqȝ
benigne operā meam in euȝ coniectā/quaȝ ceteris votis tu
is. in omnibus pataȝ ſemp habebis. Te quoqȝ rogo/per ve
terem noſtrū (qui rumpi neq̇t) amorem. vel ſic potius velᷝ/
conſulo. ꝙ filiuȝ tuū ad litteras natū a ſcolis nō diſtrahas.
ſed rurſus ad vniūſitatē pariſiēſis, vel aliā quāpiā mittas/
neqȝ ſinas adoleſcētie ſue florem in ꝑdiciōem decidere Nam
doctrinari q̇ ſiſtit. negligit. reirocedit. qui non ꝓgredit᷑. Non
fructuȝ arbor dabit. q̄ in flore deficit. nec dij dabūt. meſſem
agruȝ nō ſerētibus. Valeto. tuūȝ filiuȝ valere facito.

Intimat frater fratri patris obitū. cum doloroſo

Cariſſime frater. Dū dies auguſti. vij. ſuā aurorā ꝑlāctu
ꝯtuliſſȝ/genitor nr̄ extinguit᷑. ⁊ (vt neceſſe erat) nature con
ceſſit. eiqȝ ſoluit qđ debuit. adeoqȝ deuota vita defungitur.
vt poti⁹ de taȝ ſalubri dulciqȝ exitu/gaudēdū. q̄ȝ lacrimādū
eſſȝ. niſi natura ſtimulᷝ nos ſuis impelleret. Qui oēs domi/